

Arrest

nr. 311 686 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN loco advocaat M. VAN DEN BRUEL en van attaché E. VAN MECHELEN, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het beroep is gericht tegen een beslissing van “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder) op 28 april 2023.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen afkomstig uit Qala (district Chapa Dara, provincie Kunar) en bent u Afghaans staatsburger. U werkte in een mijn die eigendom is van uw familie en waar ook uw paternale ooms en neven werkten. In die mijn ontginden jullie edelstenen, die jullie verkochten in de provincie Nangarhar. U bent getrouwd met F., de dochter van uw paternale oom A. K. Jullie hebben drie kinderen, M., W. en Z. Uw paternale oom A. K. sloot zich ongeveer 6 of 7 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan aan bij de taliban. Ongeveer 2 of 3 maanden voor uw vertrek bezocht A. K. u in de mijnen samen

met 20, 30 of 40 andere talibs en vroeg u en uw broer B. om zich aan te sluiten bij hen en om het districtshuis aan te vallen. U weigerde en zei dat u dat niet kon doen omdat u dan problemen zou krijgen met de overheid. De talibs zeiden dat ze u nog eens zouden komen opzoeken. Een week na het eerste bezoek kwam uw oom nog eens langs in de mijnen met een dertigtal andere talibs. Ze verzochten u opnieuw om u aan te sluiten bij hen en het districtshuis aan te vallen. U weigerde opnieuw waarna u geslagen werd met een geweer. De talibs waarschuwden u dat ze nog een derde keer zouden komen en dat dit uw laatste waarschuwing zou zijn. Na dit tweede bezoek ging u niet meer naar de mijn. Vier of vijf dagen na het tweede bezoek van uw oom aan de mijn vernam u dat uw oom onderweg was naar uw dorp. U bracht de lokale politiecommandant F. op de hoogte en vertelde hem over de eerdere verzoeken van uw oom en zijn aanwezigheid in het dorp. Commandant F. pakte uw oom op in het huis van uw andere paternale oom N. en bracht A. K. naar het districtshuis waar hij één of twee nachten verbleef. Vijftien of twintig dagen na de korte arrestatie van uw oom, op 7 januari 2020, verliet u het land samen met uw broer B. U raakte uw broer B. onderweg aan de grens van Turkije met Griekenland kwijt. Sindsdien heeft u niks meer van hem vernomen. U kwam na een reis van een achttal maanden aan in België waar u op 25 november 2021 om internationale bescherming verzocht. Tien of twintig dagen na uw vertrek werden uw vrouw en kinderen gedwongen meegenomen naar het huis van uw oom A. K., waar ze nog steeds verblijven. U heeft al twee jaar niet meer met hen gesproken. Na de machtsovername werden door de taliban twee brieven bezorgd waarin ze tegen uw vader zeiden dat zijn twee zonen naar hen moesten komen omdat u een klacht had neergelegd tegen hen en niet geluisterd had naar hen. Ongeveer drie weken voor het persoonlijk onderhoud werd uw vader in zijn nieren geslagen met een wapen door de mannen van uw oom. Hij lag daardoor in het ziekenhuis, waar hij een darmoperatie onderging. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs, uw kieskaart, de taskara van uw vader, de kieskaart van uw vader, foto's ter staving van uw activiteiten in de mijn, de werkkaarten van u, uw vader en uw broer en de twee hierboven vermelde brieven van de taliban. Na uw persoonlijk onderhoud legde u nog twee foto's en een video van uw vader in het ziekenhuis en een reportage over mensen die aan het werk zijn in een mijn in Afghanistan neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat uw oom die lid was van de taliban u probeerde te rekruteren en dat u hierdoor in de problemen kwam. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U verzocht in Frankrijk op 3 maart 2021 om internationale bescherming (zie brief Ministère de l'Intérieur met referentie (...)). Gevraagd waarom u de procedure daar niet afgewacht heeft, verklaarde u naast de kwestie dat u naar Frankrijk gegaan was om uw broer te vinden en dat u niet wist of ze enkel vingerafdrukken hebben genomen of dat het een asielaanvraag was (CGVS, p. 10), waarmee u geen overtuigende uitleg voor uw houding gaf. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en dat hij de uitkomst van de in gang gezette asielprocedure afwacht.

Daarnaast waren uw verklaringen over (de duur van) de activiteiten van uw oom bij de taliban weinig overtuigend. Eerst verklaarde u dat uw oom ten tijde van uw vertrek al 1,5 jaar bij de taliban was (CGVS, p. 5). Later verklaarde u echter dat uw oom zich slechts zes of zeven maanden voor uw vertrek bij de taliban had aangesloten (CGVS, p. 20). Ook over de rol van uw oom bij de taliban was u weinig consistent. Zo verklaarde u eerst dat hij het hoofd van een compagnie van 10, 20 of 30 personen was (CGVS, p. 12). Later verklaarde u dan weer dat hij een gewoon lid van de taliban was (CGVS, p. 19). Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat u, die beweerde geen slechte relatie met uw oom gehad te hebben en die bovendien zijn schoonzoon was, niet eens wist waarom uw oom zich zou hebben aangesloten bij de taliban (CGVS, p. 12, p. 19). Deze verklaringen over uw talibanoom kunnen bezwaarlijk consistent en overtuigend genoemd worden.

en zetten de geloofwaardigheid van uw ooms beweerde activiteiten bij de taliban en bijgevolg ook van zijn rekruteringspogingen danig op de helling.

Verder waren uw verklaringen over het tijdsverloop van de door hem ondernomen rekruteringspogingen incoherent. U verklaarde dat uw oom begeleid door een groep talibanstrijders u vroeg om u aan te sluiten bij de taliban en het districtshuis aan te vallen. Een week na dit eerste verzoek stelden ze opnieuw die vraag, waarop u geslagen werd met een wapen (CGVS, p. 12-14). Vier à vijf dagen na dat tweede bezoek legde u hiervan klacht neer, waarna uw oom die dag samen met twee andere personen werd opgepakt en 1 of 2 nachten werd vastgehouden in het districtshuis waarna hij werd vrijgelaten (CGVS, p. 16). Na zijn vrijlating was u 5 à 6 dagen thuis waarna u vertrok uit uw dorp (CGVS, p. 17). Later verklaarde u dat u 15 à 20 dagen na de arrestatie van uw oom vertrokken bent en dat u tot dan nog in het dorp was (CGVS, p. 22). Niet alleen zijn uw verklaringen over de duur van uw verblijf in uw dorp na de arrestatie van uw oom weinig coherent, bovendien blijkt dit door u geschetste tijdsverloop tussen het eerste rekruteringsverzoek van uw talibanoom en uw vertrek uit uw dorp, met name een tijdspanne van hoogstens anderhalve maand, niet overeen te komen met uw initiële bewering dat deze rekruteringspoging vijf of zes maanden voor uw vertrek plaatsvond (CGVS, p. 12). Deze incoherentie ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweringen dat uw oom die bij de taliban zou zijn u zou hebben willen rekruteren.

Dit blijkt tevens uit uw bevreemdende verklaringen hierover. Ofschoon u veronderstelde dat uw oom 'veel' mensen gevraagd had om zich aan te sluiten bij de taliban, kende u eigenaardig genoeg geen namen van mensen die geen familie van u waren en aan wie hij dit zou hebben gevraagd (CGVS, p. 15, p. 19). Voorts is het merkwaardig dat uw oom met een groep van tientallen talibs naar de mijn waar u werkte zou gekomen zijn om u te rekruteren. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat de mijn moeilijk toegankelijk was: tot aan de berg waar uw mijn was, liep een weg en vanaf daar tot de mijn moest er nog maar liefst twee of drie uur te voet geklommen worden. Dat uw oom met zo'n grote groep talibs tot twee keer toe naar de moeilijk toegankelijke mijn zou zijn gekomen enkel en alleen om u en uw broer te rekruteren en om er te aanhoren dat u zich weigerde aan te sluiten, waarna ze gewoon onverrichterzake vertrokken, doet de wenkbrauwen fronsen, temeer daar het dorp waar u woonde wel met wagens bereikbaar was. Overigens komt het weinig waarschijnlijk over dat u ten aanzien van zo'n grote groep talibs – volgens u waren ze de eerste keer wel met veertig personen en de tweede keer met dertig – het zou aangedurfd hebben om hun verzoek om u aan te sluiten vlakaf te weigeren (CGVS, p. 12-15). Nochtans beschreef u de taliban als 'slechteriken' voor wie iedereen bang was: als iemand iets zei of deed tegen hen, werd die persoon meegenomen, hetgeen verschillende personen in uw dorp overkwam (CGVS, p. 9, p. 19). Merkwaardig tot slot is dat de taliban in het algemeen en uw oom in het bijzonder u, die vader was van jonge kinderen, nodig zouden gehad hebben om het districtshuis aan te vallen, terwijl het districtshuis blijkbaar dagelijks door de taliban werd aangevallen en terwijl ze klaarblijkelijk genoeg personeel hadden om met een groep van een veertigtal talibs u en uw broer aan de mijn te komen rekruteren (CGVS, p. 9, p. 14). U had er overigens zelf, als schoonzoon van uw oom, ook geen idee van waarom uw oom wilde dat u zich zou aansluiten bij de taliban (CGVS, p. 21). Het voorgaande zet de geloofwaardigheid van de rekruteringspogingen nog verder op de helling.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan de arrestatie van uw oom. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken zei u immers niets over de arrestatie en vrijlating van uw oom over wie u wel kon zeggen dat uw oom iedereen in uw dorp verbood om zich te scheren en naar muziek te luisteren (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.5 en 3.7). Hierop gewezen, antwoordde u dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet veel gevraagd hebben (CGVS, p. 21). Die verklaring overtuigt niet aangezien u daar de vraag gesteld wordt om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Bovendien werd u gevraagd of u nog iets toe te voegen had, waarop u negatief antwoordde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.8). Dat u enerzijds kon uitweiden over het door uw oom uitgevaardigde verbod om zich te scheren en om naar muziek te luisteren, maar anderzijds niet kon vertellen dat hij door uw toedoen was gearresteerd, overtuigt hoegenaamd niet en ondergraaft de geloofwaardigheid van de beweerde arrestatie en de hieraan gelinkte rekruteringspogingen opnieuw.

Ook aan de brieven die u gekregen zou hebben van de taliban na uw vertrek en die gestuurd werden omdat u ongehoorzaam was geweest en klacht had ingediend (CGVS, p. 18, p. 20) kan geen geloof gehecht worden. U verklaarde immers dat de twee brieven die u neerlegde op hetzelfde moment naar uw huis gestuurd werden. In die brieven zou M. I., een grote commandant van de taliban, aan uw vader gevraagd hebben waar zijn zonen waren (CGVS, p. 11). Ofschoon u aanvankelijk verklaarde dat de brieven twee of drie maanden voor uw persoonlijk onderhoud naar uw huis werden gestuurd (CGVS, p. 11), verklaarde u even later niet te weten wanneer die brieven naar uw huis gestuurd werden omdat u dat niet gevraagd heeft, maar u wist wel dat ze naar jullie gebracht werden toen de taliban al aan de macht was (CGVS, p. 18). De eerste brief staat echter gedateerd op 20/04/1399 (= 10 juli 2020), wat betekent dat deze ruime tijd voor de machtsovername gestuurd zou zijn. Over de andere brief die u neerlegde verklaarde u dan weer dat deze dezelfde was als de andere brief (CGVS, p. 18). Volgens u werd deze brief ook door de taliban geschreven (CGVS, p. 21). Deze brief werd echter door de maliks geschreven en stelt dat S., uw vader, werd meegenomen door de taliban en werd gedood. Deze brief staat gedateerd op 30/04/1399 (= 20 juli 2020). Uw vader was ten tijde van het persoonlijk onderhoud echter nog in leven en u had twee dagen voor het persoonlijk onderhoud nog contact met hem. Hij lag op dat moment in het ziekenhuis (CGVS, p. 5).

Geconfronteerd met de inhoud van die brief verklaarde u dat de taliban hebben geschreven dat hij dood is zodat u naar hen zou moeten komen. Erop gewezen dat deze brief door de malik, en dus niet door de taliban, geschreven is bevestigde u, maar voegde u toe dat u niet goed kan lezen of schrijven en dat de malik waarschijnlijk gedwongen is door de taliban om zoiets te schrijven (CGVS, p. 21). Uw wisselende verklaringen over deze brief raken uiteraard kant noch wal, aangezien van een verzoeker om internationale bescherming, zelfs al kan hij niet goed lezen, in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij, eventueel met hulp van derden, kennis neemt van de inhoud van de door hem neergelegde stukken die zijn asielrelaas moeten ondersteunen. Gelet op de voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer gehecht worden aan het bezorgen van deze twee brieven.

Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan de door u geschetste rekruteringspogingen van uw oom die bij de taliban zou zijn aangesloten.

Doordat er hieraan geen geloof gehecht kan worden, is het ook niet aannemelijk dat uw oom, die ook de vader is van uw echtgenote, uw vrouw en kinderen onder dwang zou hebben meegenomen zodat u zou terugkomen voor hen (CGVS, p. 4-5, p. 20). Dit wordt bevestigd doordat u niet eens wist of uw vader en uw oom na uw vertrek nog contact met elkaar hebben. U heeft dat ook nooit gevraagd (CGVS, p. 20). Het is merkwaardig dat u dit nooit gevraagd zou hebben hoewel uw vrouw en kinderen gedwongen bij uw oom zouden leven. Als uw vader nog contact zou hebben met uw oom zou u immers mogelijks ook meer informatie over hen kunnen krijgen.

Aangezien u de rekruteringspogingen en uw problemen met uw oom en de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt, is evenmin aannemelijk dat uw vader korte tijd voor uw persoonlijk onderhoud in opdracht van uw oom zou geslagen zijn waardoor hij in het ziekenhuis moest opgenomen worden, omdat de taliban naar zijn zonen, onder wie u, op zoek zouden zijn (CGVS, p. 5-6, p. 12, p. 15, p. 17). De ongeloofwaardigheid van uw vaders mishandeling door de taliban blijkt ook uit het feit dat uw vader slechts drie of vier weken voor het persoonlijk onderhoud geslagen werd door de taliban (CGVS, p. 5), hoewel u en uw broer Afghanistan meer dan twee jaar geleden verlieten (CGVS, p. 9). De taliban hebben weliswaar na uw vertrek twee of drie keer naar u en uw broer gevraagd maar in die twee jaren heeft uw familie geen andere problemen gehad (CGVS, p. 20). Daardoor komt het bevreemdend over dat de taliban in hun zoektocht naar u en uw broer uw vader plots na zo'n lange periode zo hard zouden slaan dat hij in het ziekenhuis belandde. Overigens wist u niet door hoeveel talibs hij geslagen werd, omdat u dat niet gevraagd heeft (CGVS, p. 5).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er

voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban

voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben

verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u, die een praktiserende moslim bent en ten tijde van uw persoonlijk onderhoud aan de ramadan deelnam (CGVS, p. 2, p. 7), echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uit de foto's en video van jullie in de mijn en uit jullie werkkaarten kan enkel afgeleid worden dat jullie in een mijn werkten. Aan de brieven die u neerlegde en die volgens u van de taliban kwamen kan geen geloof gehecht worden zoals eerder uitgelegd werd. Aan uw vaders medische problemen, zoals aangetoond door uw foto's en door een video, wordt niet getwijfeld, maar uit de door u neergelegde stukken blijkt niet in welke context uw vader in het ziekenhuis werd opgenomen. Uw taskara, de taskara van uw vader, uw rijbewijs, uw kieskaart en de kieskaart van uw vader tonen hoogstens jullie identiteit aan. Bovendien dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier toegevoegd is, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Nieuwe stukken en aanvullende nota 's

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken, die hij inventariseert als volgt:

- Identiteitsbewijs Afghaanse vluchteling
- Rijbewijs Afghaanse vluchteling Pakistan
- Attest dhr. S. en zijn vader

Voorafgaand aan de zitting, maakt verzoeker nog een (kopie van een) bankkaart over. De overige stukken waarvan sprake in de nieuwe “inventaris der overtuigingsstukken” (badge en foto's), werden niet daadwerkelijk gevoegd.

Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-06/2022_05_COI_Pakistan_Situation_of_Afghan_refugees_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet ter zitting een aanvullende nota neer.

In die aanvullende nota legt verzoeker de volgende stukken voor, door hem geïnventariseerd als volgt:

- Badge (kopie) van verzoeker
- Foto's (kopie)
- Ancop training course, verzoeker heeft deze cursus gevolgd in de periode van 20/8/2011 tot 29/12/2011

4. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel, in het tweede middel de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en opnieuw van het motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In essentie voert hij aan dat verweerder niet op correcte wijze zijn verzoek om internationale bescherming heeft beoordeeld.

Hij verzoekt de Raad om in hoofdorde de vluchtelingenstatus te erkennen en in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

5. Beoordeling door de Raad

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad stelt vast dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend waarbij hij zijn vrees voor vervolging stoelt op het relaas zoals samengevat in de bestreden beslissing. Meer bepaald haalde verzoeker samengevat aan dat hij samen met zijn ooms en neven in een mijn werkte die eigendom is van zijn familie, waarbij ze edelstenen verkochten. Dat een van zijn ooms, en tevens zijn schoonvader, zich ongeveer een half jaar voor het vertrek van verzoeker aansloot bij de Taliban. Dat deze oom verzoeker en zijn broer verzocht om zich te voegen bij de Taliban en om het districtshuis aan te vallen, hetgeen verzoeker en zijn broer herhaaldelijk geweigerd hebben. Verzoeker verklaarde eveneens geslagen geweest te zijn met een geweer na de tweede weigering. Als gevolg van een klacht van verzoeker, verklaart verzoeker dat een politiecommandant verzoekers oom gearresteerd heeft waardoor die oom (kort) werd opgesloten in het districtshuis. Na die arrestatie van de oom verlieten verzoeker en diens broer Afghanistan, deze broer is verzoeker onderweg kwijtgespeeld. Verzoeker verklaarde dat na de machtsovername zijn vader nog enkele brieven van de Taliban ontving met de vraag naar verzoeker en zijn broer omwille van de neergelegde klacht. De echtgenote en kinderen van verzoeker werden gedwongen om in te trekken bij de bewuste oom, tevens de schoonvader van verzoeker. Tot slot verklaarde verzoeker ook dat een hele tijd na zijn vertrek en ongeveer drie weken voor het persoonlijk onderhoud bij verweerder zijn vader werd geslagen door de aanhangers van zijn oom, met ziekenhuisopname tot gevolg.

Bij het verzoekschrift en ter zitting heeft verzoeker evenwel nieuwe stukken gevoegd en/of nieuwe verklaringen afgelegd.

Zo voegt verzoeker stukken die getuigen van zijn aanwezigheid en die van zijn vader in Pakistan. Het betreft onder meer (kopieën van) proof of registration (hierna: POR)-kaarten van verzoeker en diens vader en twee rijbewijzen van verzoeker ("driving licence for Afghan refugees"), een uitgereikt in 2010 en een uitgereikt in 2012.

Daarnaast werden ook stukken voorgelegd aangaande het werk in de business van edelstenen. Er blijkt evenwel dat de stukken aangaande verzoeker en zijn vader van de "All Afghanistan Commercial Exporters Association" reeds voorlagen bij verweerder. Dit zijn bijgevolg geen nieuwe stukken en liggen in lijn met de verklaringen van verzoeker dat hij, zijn broer en zijn vader en nog meerdere mannen van zijn familie bedrijvig waren in de ontginning en verkoop van edelstenen. Betreffende de vader wordt evenwel ook een nieuw stuk voorgelegd dat getuigt van aanwezigheid in of handel drijven met Pakistan, getiteld "All Pakistan Commercial Exporters Association".

Verder verklaart verzoeker ter zitting dat hij werkzaam is geweest voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid. Hij legt ter zitting in het kader van de aanvullende nota eveneens een kopie voor van zijn Afghaanse bankkaart, waarvan hij de originele kaart ook toont aan verweerder en de waarnemend voorzitter. Volgens verzoeker blijkt uit de vermelding op de bankkaart "Interior ministry" dat hij bijgevolg voor de overheid heeft gewerkt. Daarnaast legt hij een kopie voor van een (onvertaalde) badge waarop het woord "police" kan gelezen worden en voegt hij twee (kopieën van) foto's waarop hij te zien is in een militaire outfit. Tot slot legt verzoeker ook een (kopie) van een stuk voor waarin wordt gesteld dat hij op succesvolle wijze heeft deelgenomen aan een "Ancop training course" van 20 augustus 2011 tot 29 december 2011. Het betreft een stuk van het Afghaanse ministerie van binnenlandse zaken.

De Raad moet met verweerder ter zitting vaststellen dat verzoeker noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch in het kader van zijn verhoor bij verweerder gewag heeft gemaakt van enerzijds een verblijf in Pakistan, noch van anderzijds een eerdere tewerkstelling bij de voormalige veiligheidsdiensten.

Uit het gehoorverslag blijkt wel dat verzoeker in detail verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn tewerkstelling en die van zijn broer en vader in de (Afghaanse) mijnen, die eigendom van hen zijn, teneinde edelstenen te ontginnen en te verkopen. Blijkens de bestreden beslissing wordt die tewerkstelling op zich ook niet in twijfel getrokken door verweerder. In dat kader vermeldde hij ook dat er sprake was van export naar Pakistan (p. 8/23). Verzoeker verklaarde eveneens afkomstig te zijn uit de provincie Kunar, die volgens de informatie van verweerder grenst aan Pakistan. De Raad meent dan ook dat het stuk van de vader, getiteld "All Pakistan Commercial Exporters Association" in dat kader kan geïnterpreteerd worden.

Opmerkelijk is evenwel de nieuwe verklaring van verzoeker ter zitting van 24 juli 2024 dat hij vijf jaar in Pakistan zou verbleven hebben en de kopieën van de POR-kaarten die hij dienaangaande voorlegt, evenals rijbewijzen "for Afghan refugees".

In de aanvullende nota van verweerder van 19 juli 2024 wordt ingegaan op de situatie van Afghanen die enige tijd in Pakistan hebben verbleven en meer specifiek ook op de situatie van Pashtouns die aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen.

Zo stelt verweerder in die nota dat het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan. Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De Taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, hebben voornamelijk Pashtouns onder hun leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Verder stelt verweerder in die aanvullende nota dat uit de EUAA Country Guidance van mei 2024 eveneens blijkt dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen. Hoewel de EUAA Country Guidance stelt dat deze sectie niet werd geüpdatet, is er geen informatie die erop zou wijzen dat deze conclusie actueel niet meer van toepassing is.

In casu voert verzoeker niet aan dat hij is geboren in Afghanistan, maar wel dat hij in het verleden vijf jaar in Pakistan heeft verbleven. Ter zitting blijkt evenwel niet dat verzoeker aanvoert vervolging of een reëel risico op ernstige schade te vrezen in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van het opgeworpen verblijf van enkele jaren in Pakistan. De raadvrouw van verzoeker stelt enkel dat de periode van verblijf in Pakistan ook mee moet beoordeeld worden.

Verzoeker wijst verder ook voor het eerst ter zitting op het gegeven dat hij voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten heeft gewerkt en legt dienaangaande stukken voor.

Uit het door verweerder voorgelegd rapport EUAA Country Guidance van mei 2024 blijkt evenwel dat het profiel van leden van de veiligheidsinstellingen van de voormalige overheid behoren tot de risicoprofielen die mogelijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Het rapport stelt dat vroegere leden van het Afghaanse leger een prioritair doelwit zijn van de taliban. Er was reeds gedurende de jaren voor de machtsovername sprake van aanvallen tegen legerbases, politiestations, checkpoints, doelgerichte moorden, executies, verdwijningen en foltering van het personeel van de Afghan National Defense and Security Forces (hierna: ANDSF) en dit werd uitdrukkelijk gelegitimeerd door de "Laheya" gedragscode van de taliban. Op het ogenblik van de machtsovername in de zomer van 2021 werden vele ANDSF-leden vermoord, die zich overgaven of werden vastgehouden. Na de machtsovername werd in een eerste persconferentie een algemene amnestie afgekondigd, waarbij iedereen zou worden vergeven die tegen de taliban heeft gevochten. Echter, deze amnestie werd niet gerespecteerd door vele talibanleden. De talibanleiders hebben onvoldoende controle over de leden en vele talibanstrijders handelen op eigen initiatief omwille van persoonlijk vijandschap of een wraakgevoel. Ook al werden talibanstrijders herhaaldelijk aangemoedigd om de algemene amnestie te respecteren, moesten strijders die betrokken waren in gruwelijkheden zelden rekenschap afleggen. Ook al wilden de taliban vroegere ANDSF-leden doen aansluiten bij hun rangen, bleken deze inspanningen weinig succesvol waardoor velen onderdoken of het land verlieten. Er werden executies, foltering, misbruik, gedwongen verdwijningen van vroegere ANDSF-leden gerapporteerd. Er werden eveneens inspanningen gedaan door de taliban om vroegere veiligheidsmedewerkers op te sporen via lokale informanten, registratiecampagnes van vroeger ANDSF-personeel en mogelijk het gebruik van eerdere overheidsdatabases. In februari 2022 begonnen de taliban met huis-aan-huiszoekingen in verschillende delen van het land, met de bedoeling vroeger overheidspersoneel en ANDSF-leden op te sporen.

Ook in de EUAA Country Focus van december 2023 (p. 60), hetgeen verweerder via een aanvullende nota ter kennis brengt, leest de Raad dat volgens een internationale analist en journalist het onmogelijk is om patronen te ontwaren van welke specifieke profielen bij het veiligheidspersoneel van de vorige regering precies worden geïdентificeerd, maar dat wel kan vastgesteld worden dat de taliban in elk geval een specifiek probleem hebben met de Afghaanse special forces, getraind door de Amerikanen, de legercommando's en de Afghaanse lokale politie.

Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten, volgens een bron kunnen zij er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen. Ook familieleden werden ondervraagd, gefolterd en zelfs gedood door de taliban. Diverse organisaties constateerden dat familieleden van voormalige veiligheidstroepen of overheidsmedewerkers slachtoffer zijn geworden van ondervragingen, mishandeling, geweld en executies. Ook andere bronnen stelden dat bedreiging van familieleden gebruikt werd als drukmiddel op personen die vervolgd worden door de taliban. Hierdoor liepen de familieleden ook zelf gevaar (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 70-74 geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

In de conclusie stelt de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 dat voor verzoekers die lid waren van veiligheidsinstellingen van de vorige overheid een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen kan aangenomen worden. Blijkens de beschikbare informatie is de vervolging van dit profiel hoogstwaarschijnlijk op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging. Overwegingen inzake uitsluiting kunnen ook relevant zijn voor dit profiel. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 28-30).

Verweerder wijst er ter zitting op dat verzoeker nooit heeft verklaard dat hij ooit voor de veiligheidsdiensten heeft gewerkt. Wat betreft de nieuwe stukken die thans via aanvullende nota werden neergelegd, stelt verweerder dat die geenszins overeenkomen met de verklaringen die verzoeker destijds heeft afgelegd en dat Afghaanse stukken fraudegevoelig zijn.

De Raad volgt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker eerder een dergelijke verklaring heeft afgelegd of stukken in die zin heeft voorgelegd. Hij herhaalt evenwel dat de Raad ertoe gehouden is de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek te respecteren die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de

richtlijn 2013/32/EU. De Raad is van oordeel dat gezien de voornoemde informatie aangaande het prioritair risicoprofiel voor personen die lid waren van veiligheidsdiensten van de vorige overheid, het aangewezen is verweerder toe te laten dit gegeven verder te onderzoeken. De grenzen van de bevraging ter zitting laten de Raad immers niet toe de geloofwaardigheid van diens voorgehouden tewerkstelling bij de voormalige veiligheidsdiensten te beoordelen.

Subsidiair laat de zitting evenmin toe te kunnen beoordelen of er eventueel een verband zou kunnen zijn met de door verzoeker voorgehouden pogingen tot rekrutering door zijn oom (en schoonvader). Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat verweerder onder meer de geloofwaardigheid van de rekruteringspogingen door de oom stoelt op de onduidelijkheid waarom de oom juist verzoeker, als vader van jonge kinderen, wenste te rekruteren. Indien evenwel de tewerkstelling bij de veiligheidsdiensten zou geloofwaardig geacht worden door verweerder na bijkomend onderzoek, is dit een relevant gegeven aangezien blijkt uit de door verweerder voorgelegde en hierboven aangehaalde informatie dat de taliban vroegere ANDSF-leden trachten te doen aansluiten bij hun rangen.

Het feit dat Afghaanse stukken fraudegevoelig zijn, zoals door verweerder ter zitting opgeworpen, blijkt inderdaad uit de COI focus Afghanistan Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021. Echter de door verzoeker voorgelegde documenten dienen desalniettemin beoordeeld te worden in het licht van de verklaringen van verzoeker aangaande diens tewerkstelling bij de veiligheidsdiensten. Dit vloeit onder meer voort uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, M.A. t. Zwitserland van 18 november 2014 (finaal in 2015), punt 62 waar het Hof in een zaak aangaande een Iraanse verzoeker om internationale bescherming stelt: *“Furthermore, the Court does not agree with the Swiss Government that, merely because some of the documents were copies and on the ground of a generalised allegation that such documents could theoretically have been bought in Iran, the question of whether or not the applicant was able to prove that he would face treatment contrary to Article 3 of the Convention could be decided solely on the basis of the accounts he gave during the two interviews, without having regard to the documents submitted in support. This approach disregards the particular situation of asylum seekers and their special difficulties in providing full proof of the persecution in their home countries (see paragraph 55 above). The veracity of the applicant’s story must therefore also be assessed in the context of the documents submitted.”* Het Hof wijst er bijgevolg op dat ook als enkel kopieën worden voorgelegd of als stukken volgens de beschikbare landeninformatie in theorie kunnen worden gekocht, de documenten toch moeten worden onderzocht voor de beoordeling van de waarachtigheid van het feitenrelaas. (Ten overvloede stipt de Raad aan dat de rechtspraak van het EHRM ook bij afwezigheid van een verwijderingsmaatregel relevant is in de mate dat een opgeworpen schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet overlapt met artikel 3 van het EVRM (RvS 17 juni 2024, nr. 260.141)).

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De bestreden beslissing wordt dan ook overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES